N:o 142.

Ank. till Riksd. kansli den 16 maj 1905, kl. 12 midd.

Memorial med förslag till åtskilliga stadganden att införas i det nya reglementet för riksgäldskontoret.

(R. A.)

Statsutskottet får härmed öfverlämna förslag till åtskilliga stadganden i det nya reglementet för riksgäldskontoret, hvilka stadganden angå: riksgäldskontorets skulder; riksgäldskontorets fordringar för de af dess medel utbetalda eller godtgjorda lån; återstående utgifter till följd af beslut vid föregående riksdagar; med statsregleringen gemenskap ägande utgifter; på riksgäldskontoret anvisade kreditiv; från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.; styrelsen för riksgäldskontoret; samt fullmäktige tillhörande särskilda åliggande och uppdrag; äfvensom förslag till aflöningsstat för riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjäning samt pensionsstat vid riksgäldskontoret.

De föreslagna nya stadgandena i § 6, angående afsättning af medel för amortering af statsskulden, § 9, angående öfverlåtelse af Länna—Norrtälje järnväg, § 17, angående anvisande af ytterligare låneunderstöd för järnvägsanläggningen mellan Orsa och Sveg, §§ 26—28, angående kreditiven, § 32, angående pension åt maskinisten vid Riksdagens hus, K. G. O. Nilsson, och § 79, angående öfverlämnande till Kungl. Maj:t af det

gamla riksdagshuset och riksgäldskontorets hus på Riddarholmen, grunda sig på Riksdagens bifall till utskottets memorial och utlåtanden n:is 81, 106, 110, 122, 125 och 127.

Den föreslagna § 37, angående dyrtidstillägg åt tjänstemännen vid justitieombudsmansexpeditionen, är affattad i enlighet med det beslut, Riksdagen medelst gemensam votering fattat i anledning af utskottets utlåtande n:o 83.

I § 34, angående Riksdagens bibliotek, hafva införts de särskilda beslut, Riksdagen genom bifall till utskottets memorial n:o 126 fattat i fråga om ökadt biträde vid biblioteket.

I öfrigt äro de föreslagna stadgandena af lika innehåll med motsvarande stadganden i nu gällande reglemente, hvarur uteslutits §§ 8, 18, 20, 21 och 23, hvilka innehålla uppdrag, som numera blifvit fullgjorda.

I staterna har ej företagits annan ändring, än att från pensionsstaten afförts förre kamreraren A. L. Stuart, hvilken under året aflidit.

Med förbehåll såsom vanligt att vid reglementets slutliga uppställning få ändra paragrafernas nummerordning, där sådant kan erfordras, hemställer utskottet,

att det nu öfverlämnade förslaget till stadganden samt aflönings- och pensionsstater vid riksgäldskontoret må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 16 maj 1905.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.

Angående riksgäldskontorets skulder.

§ 6.

Enligt 1905 års Riksdags beslut skall i anledning af upptagandet af 1904 års $3^1/_2$ procent statsräntelån å 36,000,000 kronor från och med år 1905 till de under riksgäldskontorets förvaltning stående likvidations- och amortissementsfonderna årligen utbetalas en annuitet af 1,380,000 kronor, hvaraf främst skall utgå ränta å nämnda lån och återstoden användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

Angående riksgäldskontorets fordringar för de af dess medel utbetalda eller godtgjorda lån.

§ 9.

Riksdagen har år 1905 bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret ej mindre att med Länna—Norrtälje och Stockholm—Rimbo järnvägsaktiebolag träffa öfverenskommelse, hvarigenom i sammanhang med det Länna—Norrtälje järnvägsaktiebolags koncession å järnvägen mellan Länna och Norrtälje jämte sagda järnväg med hvad därtill hör öfverlåtes på Stockholm—Rimbo järnvägsaktiebolag, Länna—Norrtälje järnvägsaktiebolag befrias från sin skuld till staten på grund af det bolaget beviljade lån för järnvägens anläggning samt Stockholm—Rimbo järnvägsaktiebolag förbinder sig dels att senast vid tillträdet af järnvägen kontant till riksgäldskontoret inbetala 80,000 kronor samt afgifva en med säkerhet af första inteckning i Länna—Norrtälje järnväg försedd skuldförbindelse å 500,000 kronor att jämte ränta betalas i enlighet med af fullmäktige i riksgäldskontoret föreslagna bestämmelser, dels ock att enligt plan, som kan af Kungl. Maj:t varda fastställd, verkställa ombyggnad af järnvägen på sådant sätt, att den kan trafikeras med en hastighet af 40 kilometer i timmen, samt anskaffa erforderlig rullande materiel, äfvensom, därest ej af Kungl. Maj:t meddelas annan bestämmelse, hafva ombyggnadsarbetet påbörjadt inom ett år efter

det järnvägen öfvertagits samt ombyggnaden fullbordad och materielen anskaffad inom två år efter det arbetet påbörjats,

än äfven att, om sådan öfverenskommelse icke kan komma till stånd samt fullmäktige i riksgäldskontoret vid järnvägens försäljning å exekutiv auktion för statens räkning förvärfva järnvägen, till Stockholm—Rimbo järnvägsaktiebolag öfverlåta densamma emot nyss angifna vilkor med de jämkningar, som kunna befinnas vara af omständigheterna påkallade.

Angående riksgäldskontoret åliggande utbetalningar.

1:o. Återstående utgifter till följd af beslut vid föregående riksdagar.

§ 10.

Riksdagen har år 1898 beslutat, att till odlingslånefonden må under hvart af åren 1899—1903 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen, samt att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

§ 11.

Riksdagen har år 1903 beslutat, att till odlingslånefonden må under hvart af åren 1904—1908 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen, samt att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

§ 12.

Riksdagen har år 1902 till bildande af en lånefond för torfindustriens understödjande, särskildt tillverkningen af bränntorf och torfkol samt

framställandet af torfströ, att förvaltas och användas i öfverensstämmelse med vissa angifna grunder, bemyndigat riksgäldskontoret att för ändamålet i mån af behof tillhandahålla statskontoret ett belopp af högst 1,500,000 kronor samt medgifvit, att de kapitalafbetalningar, som skola å de från fonden utgående lånen verkställas, må intill utgången af år 1908 tilläggas fonden.

§ 13.

Riksdagen har år 1903 *dels* för bildande af en lånefond till rederinäringens understödjande, att förvaltas och användas i hufvudsaklig öfverensstämmelse med vissa af Riksdagen angifna grunder samt i enlighet med de närmare bestämmelser, Kungl. Maj:t kan komma att meddela, bemyndigat riksgäldskontoret att, i mån af behof, från 1904 års början tillhandahålla statskontoret ett belopp af 5,000,000 kronor, med åliggande för statskontoret att till riksgäldskontoret inleverera den å de från fonden utlämnade lån inflytande räntan, *dels ock* medgifvit, att de kapitalafbetalningar, som å de från fonden utgående lånen verkställas, må intill utgången af år 1909 tilläggas fonden.

§ 14.

Riksdagen har år 1904, för bildande af en egnahemslånefond att användas för af Riksdagen angifvet ändamål, bemyndigat riksgäldskontoret att under åren 1905—1909 tillhandahålla statskontoret ett belopp af högst tio millioner kronor; hvarjämte Riksdagen dels beslutat, att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden förorsakas riksgäldskontoret, dels ock medgifvit, att de kapitalinbetalningar, som å de från fonden utlämnade lånen verkställas, må intill utgången af år 1909 tilläggas fonden.

§ 15.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1896 års Riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts disposition ett extra anslag af 7,500,000 kronor, att utgå under fem år från och med år 1897 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande af nya, ännu ej

påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa af Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp, att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas af Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst så stor del, som motsvarar hälften af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaldt eller tecknadt aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel af den beviljade låneförsträckningen innestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kungörelsen den 11 december 1874, angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik, förrättad, och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att i afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half för hundra å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning däråa;

b) att anstånd med räntans erläggande må medgifvas för högst tre år, dock icke utöfver ett år från den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; skolande beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd sålunda medgifves, till staten inbetalas, sedan genom de stadgade annuitetslikviderna all öfrig ränta,

med hvilken anstånd icke beviljats, blifvit gulden och kapitalet godtgjordt, så att efter nämnda tids förlopp med annuitetens erläggande fortfares så länge, till dess äfven beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd medgifvits, blifvit till staten inbetaldt; och

c) att kapitalafbetalning skall vidtaga tre år efter den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel, äfvensom all bolagets öfriga egendom, skall utgöra säkerhet för den af staten lämnade försträckning, och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre, såsom villkor för statslånets erhållande och tillgodonjutande, i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran inteckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför hvarje annan fordran hos bolaget, än ock en tredjedel af det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyfta andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas af bolaget;

7:o) att hvarje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att hvarje sådant bolag, som nyss är nämndt, må, då Kungl. Maj:t så pröfvar lämpligt, dels utan kostnad eller årlig ersättning undfå upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga mark, som står under dess omedelbara disposition, hvaremot, när fråga är om boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför af bolaget bör lämnas i enlighet med gällande expropriationslag, dels ock kostnadsfritt begagna sådana å kro-

nans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla;

och åligger det fullmäktige att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

§ 16.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1901 års Riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts disposition ett extra anslag af 7,500,000 kronor, att utgå under fem år från och med år 1902 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande af nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa af Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp, att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas af Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst så stor del, som motsvarar hälften af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaldt eller tecknadt aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel af den beviljade låneförsträckningen innestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kun-

görelsen den 11 december 1874, angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik, förrättad, och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att i afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half för hundra å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning därå;

b) att anstånd med räntans erläggande må medgifvas för högst tre år, dock icke utöfver ett år från den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; skolande beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd sålunda medgifves, till staten inbetalas, sedan genom de stadgade annuitetslikviderna all öfrig ränta, med hvilken anstånd icke beviljats, blifvit gulden och kapitalet godtgjordt, så att efter nämnda tids förlopp med annuitetens erläggande fortfares så länge, till dess äfven beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd medgifvits, blifver till staten inbetaldt; och

c) att kapitalafbetalning skall vidtaga tre år efter den dag, då, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel, äfvensom all bolagets öfriga egendom, skall utgöra säkerhet för den af staten lämnade försträckning, och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre, såsom villkor för statslånets erhållande och tillgodonjutande, i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran inteckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför hvarje annan fordran hos bolaget, än ock en tredjedel af det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten,

och utse en revisor att deltaga uti granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas af bolaget;

7:o) att hvarje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att hvarje sådant bolag, som nyss är nämndt, må, då Kungl. Maj:t så pröfvar lämpligt, dels utan kostnad eller årlig ersättning undfå upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga mark, som står under dess omedelbara disposition, hvaremot, när fråga är om boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför af bolaget bör lämnas i enlighet med gällande expropriationslag, dels ock kostnadsfritt begagna sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla;

och åligger det fullmäktige att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

§ 17.

Riksdagen har år 1905 medgifvit, att å det af Riksdagen enligt skrifvelse den 7 maj 1901 (n:o 74) till låneunderstöd för enskilda järnvägar beviljade och till Kungl. Maj:ts förfogande ställda extra anslag af 7,500,000 kronor må, utan iakttagande af i stadsrådsprotokollet öfver civilärenden den 10 mars 1905 omförmälda, i Riksdagens berörda skrifvelse stadgade vilkor, åt Orsa—Härjeådalens järnvägsaktiebolag till fullbordande af den redan påbörjade järnvägsanläggningen mellan Orsa och Sveg kunna anvisas ytterligare ett låneunderstöd till belopp af 2,200,000 kronor, dock under vilkor *dels* att landsting, kommuner eller enskilda i afgifven förbindelse, som af Kungl. Maj:t godkännes, utfäst sig att, i händelse de af statsmedel för järnvägsanläggningens utförande anvisade låneunderstöd jämte öfriga för bolaget tillgängliga medel skulle visa sig icke vara tillräckliga för järnvägsbyggnadens fullbordande enligt plan, som af Kungl. Maj:t fastställes, tillhandahålla bolaget för detta ändamål ytterligare erforderliga medel intill ett belopp af 250,000 kronor, *dels ock* att, därest från statsverkets sida påyrkas inlösning af järnvägen, innan 10 år förflutit från det någon del däraf öppnats för allmän trafik, staten skall äga påfordra, att inlösnings-

värdet bestämmes af gode män, på sätt i den å ifrågavarande järnvägsanläggning meddelade koncessionen är föreskrifvet för den händelse inlösning skulle senare ifrågakomma.

§ 18.

1899 års Riksdag har, under godkännande, till hufvudsakliga delar, af de vid statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 6 mars 1899 fogade förslagskontrakt angående förvärfvande för svenska statens räkning af bandelen Örebro—Frövi af Örebro—Köpings järnväg och angående öfvertagande af kontrakt om trafikerande af Örebro—Svartå järnväg, bemyndigat riksgäldskontoret att enligt bestämmelserna i förstnämnda kontrakt fullgöra likviden af köpeskillingen med tillhörande räntebetalning.

§ 19.

1902 års Riksdag har

a) för sin del förklarat, att hinder icke möter för försäljning af fastigheten n:o 1 efter 1810 års nummerordning i kvarteret Lejonet i Stockholm under villkor, *dels* att fastigheten inköpes för statsverkets räkning för en köpeskilling af högst 2,250,000 kronor, hvilken köpeskilling efter köpets afslutande, tills vidare och intill dess Riksdagen i fråga om densammas utbetalande till säljaren annorlunda förordnar, skall för den genom öfverenskommelsen emellan konung Gustaf III och prinsessan Sophia Albertina den 17 mars 1783 bildade stiftelsens räkning innestå i riksgäldskontoret, som å innestående beloppet årligen, räknadt från den dag fastigheten till statsverkets disposition öfverlämnas, utbetalar fyra procent ränta till den, som enligt bestämmelserna i nämnda öfverenskommelse må vara därtill berättigad, *dels* att köpeskillingen må i sin helhet eller till större eller mindre del, efter det Riksdagens medgifvande för hvarje särskildt fall inhämtats, användas till fastighetsförvärf för omförmälda stiftelses räkning; *dels ock* att statsmedel icke må användas till reparation eller underhåll af sålunda inköpt fastighet eller till andra utgifter för densamma; samt

b) bemyndigat riksgäldskontoret att, därest den ifrågavarande försäljningen kommer till stånd, ej mindre verkställa den i mom. *a)* omförmälda årliga ränteutbetalning, utan äfven tillhandahålla erforderliga medel till de fastighetsinköp, som enligt samma moment framdeles kunna för stiftelsens räkning förekomma.

§ 20.

Riksdagen har år 1903, till bestridande af vissa kostnader för en expedition, afsedd att bringa undsättning åt docenten O. Nordenskjöld och hans följeslagare på ångfartyget Antarctics expedition till Södra Ishafvet, anvisat högst 200,000 kronor att af riksgäldskontoret förskottsvis utbetalas för att framdeles hos Riksdagen anmälas till ersättande; och åligger det till följd häraf fullmäktige att behörigen tillhandahålla och utbetala hvad Kungl. Maj:t kan komma att af nämnda belopp för ändamålet anvisa.

§ 21.

Till fortsättning af statsbanan från Göteborg till Skee har 1904 års Riksdag för år 1905 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat 4,000,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 22.

Riksdagen har år 1904 bemyndigat riksgäldskontoret att af det utaf 1903 års Riksdag för anläggning af vissa interurbana telefonledningar beviljade belopp, 2,759,400 kronor, såsom lån tillhandahålla telegrafstyrelsen under år 1904, utöfver förut för sist nämnda år anvisade lånebelopp 600,000 kronor, ytterligare 420,000 kronor och under år 1905 1,039,400 kronor, att till utförande af dem bland berörda interurbana telefonledningar, som Kungl. Maj:t finner skäligt bestämma, i mån af behof och sedan detta för hvarje gång blifvit af Kungl. Maj:t pröfvadt, af telegrafstyrelsen i riksgäldskontoret lyftas och jämte ränta, motsvarande den ränteutgift, som genom berörda belopps öfverlämnande till telegrafstyrelsen förorsakas riksgäldskontoret, inom tjugu år från första lyftningsdagen återgäldas medelst afbetalningar, i den mån telegrafverkets medel därtill lämna tillgång, dock så att dylika afbetalningar böra en månad förut af telegrafstyrelsen för riksgäldskontoret tillkännagifvas.

3:o. Med statsregleringen gemenskap ägande utgifter.

§ 25.

I händelse under löpande året skulle visa sig, att statskontorets inkomster äro otillräckliga för bestridande af dess utgifter, åligger det riksgäldskontoret att, sedan Kungl. Maj:t, uppå statskontorets underdåniga anmälan, pröfvat behofvet, för dess fyllande tillhandahålla statskontoret det belopp, Kungl. Maj:t för sådant ändamål finner för godt bestämma; dock med förbindelse för statskontoret att, så snart dess tillgångar det medgifva, återgälda hvad riksgäldskontoret sålunda förskjutit.

4:o. På riksgäldskontoret anvisade kreditiv.

§ 26.

Till följd af stadgandet i regeringsformens 63 § har Riksdagen anslagit och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat en kreditivsumma af sju millioner fem hundra tusen kronor, för att vid infallande krig af Konungen lyftas, sedan han statsrådet in pleno hört och Riksdagen sammankallat. Riksdagens å denna summa utfärdade förseglade anordning får ej förr brytas eller summan af fullmäktige utbetalas, än sedan riksdagskallelsen blifvit i allmänna tidningarna kungjord.

§ 27.

Den kreditivsumma, som, enligt ofvan åberopade grundlagsstadgande, bör å riksgäldskontoret anvisas för att, på sätt detsamma innehåller, under tiden mellan innevarande och nästkommande riksdag vara tillgänglig, då Konungen till rikets försvar eller andra högst viktiga och angelägna ändamål, sedan hela statsrådets tankar däröfver blifvit inhämtade, finner den vara oundgängligen nödig, har Riksdagen fastställt till sju millioner fem hundra tusen kronor.

§ 28.

För bestridande af ifrågakommande utbetalningar utaf de genom näst föregående paragrafer å riksgäldskontoret anvisade kreditiv böra detta verks härtill disponibla tillgångar begagnas, och, i fall dessa icke äro tillräckliga,

de därutöfver erforderliga medlen af riksgäldskontoret upplånas mot kontorets obligationer, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången uppsägning; ägande fullmäktige att, med hänsigt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevillkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer; dock får obligationernas förfallotid icke utsättas senare än fem år efter deras utgifningsdag.

§ 29.

Till bestridande af sådana telegrafverkets oförutsedda utgifter, som för uppfyllande af traktatsenliga förbindelser kunna erfordras, har Riksdagen medgifvit, att Kungl. Maj:t må äga att, i händelse verkets egna medel därtill icke lämna tillgång, i riksgäldskontoret utbekomma förskott till belopp af högst 150,000 kronor.

5:o. Från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.

§ 30.

Alla på Riksdagens beslut grundade utgifter för riksdagskostnader skola, intill dess annorlunda af Riksdagen förordnas, under behörigt iakttagande af samma genom Riksdagens statsutskott fullmäktige till efterrättelse härvid meddelade beslut, omedelbart från riksgäldskontoret till vederbörande utbetalas, hvarförutan sådana af Riksdag föranledda utgifter, som i anseende till deras föremål eller beskaffenhet dels redan blifvit, dels framdeles varda af Kungl. Maj:t godkända och å statskontoret anvisade, må, efter erhållna rekvisitioner och anställd granskning af därför aflämnade verifikationshandlingar, statskontoret af riksgäldskontoret godtgöras.

§ 31.

Kostnaderna för nödiga reparationer och andra arbeten, för vederbörligt underhåll och tillsyn såväl af den för riksgäldskontoret anvisade som af de för Riksdagens sammankomster afsedda fasta egendomar, äfvensom för de uti samma egendomar befintliga inventariers underhåll och komplette-

ring, skola utaf riksgäldskontorets medel bestridas, i likhet med andra till så kallade kontorsexpenser vanligen hänförda utgifter.

För vaktmästaren vid Riksdagens hus gälla beträffande aflöning samt i fråga om pensions erhållande samma bestämmelser, som för vaktmästare vid riksgäldskontoret finnas upptagna i riksgäldskontorets aflöningsstat och reglemente, och må för vaktmästaren vid Riksdagens hus i den tjänstgöringstid, som för erhållande af ålderstillägg är stadgad, få inräknas jämväl den tid, under hvilken han innehaft annan ordinarie vaktbetjäntbefattning vid Riksdagen eller dess verk. Aflöning och pension till bemälde vaktmästare skola i räkenskaperna uppdebiteras och utbetalas såsom kostnad för Riksdagens hus.

§ 32.

Riksdagen har år 1905 beviljat maskinisten vid Riksdagens hus Karl Gustaf Oskar Nilsson en pension till belopp af 700 kronor årligen att från och med månaden näst efter den, under hvilken Nilsson af fullmäktige i riksgäldskontoret entledigas från sin befattning, till honom under hans återstående lifstid från riksgäldskontoret utbetalas.

§ 33.

Riksdagen har till fullmäktiges i riksgäldskontoret disposition anvisat ett särskildt årligt arfvode till belopp, som för tiden från och med år 1901 bestämts till 1,000 kronor, att tills vidare i början af hvarje år efter vederbörligen fullgjord redovisningsskyldighet för det senast förflutna året tilldelas den person, som därunder haft sig af fullmäktige uppdragen befattningen att emottaga, vårda, utdela och redovisa ej mindre de från trycket utgifna riksdagsprotokoll jämte därtill hörande bihang, än äfven andra tryckta handlingar, som blifvit till riksgäldskontoret aflämnade och finnas i kontorets förvar för att därstädes på föreskrifvet sätt tillhandahållas och utdelas; börande den, som erhåller detta arfvode, emot åtnjutandet däraf vara skyldig att, då tryckning på allmän bekostnad förekommer af sådana handlingar, som kunna anses tillhöra Riksdagens protokoll eller skola bland riksdagsmännen utdelas, vaka däröfver, att det i sådant afseende erforderliga antal exemplar varder afdraget och till riksgäldskontoret vederbörligen aflämnadt, äfvensom att fullgöra öfriga åligganden, som med nämnda befattning hittills varit eller hädanefter enligt därom meddelade föreskrifter varda förenade.

§ 34.

För komplettering och utvidgande af Riksdagens bibliotek samt dermed förenade utgifter utgår ett årligt anslag af 4,500 kronor; och skola de af 1882 års Riksdag fastställda stadgar för Riksdagens bibliotek, med däri vid 1894 och 1899 års riksdagar vidtagna ändringar, samt instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek tjäna till efterrättelse.

Riksdagen har meddelat följande bestämmelser att från och med år 1901 tillämpas:

a) att aflöningen för Riksdagens bibliotekarie utgår med:

lön	kronor 3,000: —
och tjänstgöringspenningar	» 1,500: —
	kronor 4,500: —;

att lönen må kunna, efter fem års tjänstgöring i befattningen, ökas med 500 kr. och, efter tio års tjänstgöring, med ytterligare 500 kronor;

att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser gälla för Riksdagens bibliotekarie, som i riksgäldskontorets reglemente finnas för detta verks tjänstemän angifna;

att bibliotekarien äger, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, utan afdrag å den för honom fastställda aflöning, åtnjuta semester under en och en half månad årligen å tid, som fullmäktige bestämma;

att bibliotekarien skall vara skyldig att ställa sig till efterrättelse gällande eller blifvande stadgar för Riksdagens bibliotek och instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek;

b) att fullmäktige i riksgäldskontoret äga att vid Riksdagens bibliotek anställa en vaktmästare med åtnjutande af dels:

lön	kronor 600: —
tjänstgöringspenningar	» 200: —
	kronor 800: —;

dels ock antingen fri bostad med nödig vedbrand eller, i stället för denna förmån, 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar, hvilken aflöning må kunna efter fem års ordinarie tjänst höjas, lönen med 100 och tjänstgöringspenningarna med 100 kronor;

att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser gälla för den vid Riksdagens bibliotek anställda vaktmä-

stare, som i riksgäldskontorets reglemente finnas för vaktmästarne vid detta verk angifna;

c) att såväl bibliotekariens som vaktmästarens vid Riksdagens bibliotek aflöning och pension skola utgå af förslagsanslaget till riksdagskostnader; och

d) att fullmäktige i riksgäldskontoret äga att under riksdag vid Riksdagens bibliotek anställa en amanuens med arfvode af 6 kronor 50 öre om dagen samt att tilldela vaktmästaren vid biblioteket, förutom hans ofvan berörda aflöning, ett extra arfvode af 2 kronor 50 öre om dagen under den tid, Riksdagen är samlad.

Enligt beslut af 1905 års Riksdag har ett årligt anslag af 1,000 kronor från och med år 1905 ställts till fullmäktiges i riksgäldskontoret förfogande för beredande åt Riksdagens bibliotekarie under de tider, då sådant pröfvas vara erforderligt, af biträde vid katalogisering samt vissa andra i biblioteket förekommande göromål.

Riksdagen har år 1905 bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att under de tider af året, då behof däraf förefinnes, vid biblioteket anställa en extra vaktmästare med åtnjutande under den tid riksdag pågår af enahanda arfvode, som är eller varder bestämdt för vaktmästare hos Riksdagens kamrar, samt å andra tider mot den godtgörelse, som fullmäktige pröfva skälig.

§ 35.

De traktamenten och resekostnadsersättningar, som tillkomma Riksdagens revisorer, skola, enligt behörigen granskade och godkända räkningar, utbetalas af riksgäldskontoret; ägande revisorerna att, utom de af dem fastställda arfvoden till de hos dem anställda sekreterare samt kameral-, kansli- och vaktbetjäning, på riksgäldskontoret anvisa ersättning för inköp af papper, skrifmaterialier och andra dylika utgifter, för annonser om revisorernas sammanträden samt för de kostnader, som kunna föranledas af verkställda resor.

Kostnaderna för tryckning, häftning och utdelning af revisorernas berättelse öfver revisionen af statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret, äfvensom af de förklaringar, som i anledning däraf kunna varda afgifna, böra äfven af riksgäldskontorets medel bestridas.

§ 36.

Aflöningen för justitieombudsmannen samt den hos honom anställda kansli- och vaktbetjening bör af riksgäldskontoret utbetalas; skolande lönen

för justitieombudsmannen, under den tid innevarande Riksdags statsreglering kommer att blifva gällande, utgå med 8,000 kronor, eller lika belopp, som justitiekanslerns aflöning enligt sagda statsreglering utgör; hvaremot justitieombudsmannen, därest han förut innehar tjänst på rikets stat, är skyldig att den därmed förenade löneinkomst frånträda, så länge han uppbär justitieombudsmanslönen.

Utöfver den fastställda aflöningen äger den justitieombudsman, som hädanefter tillträder detta ämbete och dessförinnan icke är i hufvudstaden bosatt, att såsom flyttningshjälp uppbära från riksgäldskontoret 1,500 kronor.

För ofvan bemälda kansli- och vaktbetjäning utgår aflöningen med följande årliga belopp, nämligen:

för sekreteraren med 4,500 kronor;

» en kanslist, som tillika har skyldighet att ombesörja registratorsgöromålen, med 3,000 kronor; hvilka två löner dock kunna höjas efter fem år med 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor;

» en kanslist med 2,500 kronor, dock med rätt för justitieombudsmannen att, utan tillsättning af omförmälde kanslist, till befordrande af göromålens gång inom expeditionen, vikariatsersättning, renskrifning m. m. använda nämnda belopp, dock med skyldighet å hans sida att för medlens användning redovisa; samt

» en vaktmästare med 950 kronor, hvilket belopp dock efter fem års innehafvande af tjänsten kan höjas med 100 kronor.

I öfrigt skola de för justitiekanslersexpeditionen gällande bestämmelser och villkor i tillämpliga delar, efter justitieombudsmannens beprövande, gälla äfven för justitieombudsmansexpeditionen; hvarjämte särskildt är stadgadt, dels att sekreteraren hos justitieombudsmannen bör utan särskild ersättning jämväl bestrida de göromål, som tillhöra sekreterarebefattningen hos tryckfrihetskommittén, dels att, därest han förut innehar tjänst på rikets stat, samma villkor och förbehåll skola vid uppbärandet af ofvan berörda aflöning iakttagas, som äro stadgade i afseende på utbetalningen af justitieombudsmanslönen vid enahanda fall.

§ 37.

Riksdagen har, för beredande af dyrtidstillägg åt tjänstemännen vid justitieombudsmansexpeditionen, för år 1905 anvisat 600 kronor att af riksgäldskontoret utbetalas med iakttagande, att dyrtidstillägg utgår med

tio procent å kontant aflöning, dock icke i något fall med högre belopp än 300 kronor; och äro från åtnjutande af dyrtidstillägg undantagna:

a) de tjänstemän, i hvilkas aflöning ingår bostads- eller boställsförmån in natura;

b) de tjänstemän, hvilkas aflöningsförmåner af statstjänst för innevarande år uppgå till högre belopp än 5,000 kronor; samt

c) de tjänstemän, hvilkas sammanlagda inkomster af arbete, dyrtidstillägget oberäknadt, år 1904 af vederbörande taxeringsmyndigheter uppskattats till högre belopp än 5,000 kronor.

§ 38.

Till kostnader för justitieombudsmannens ämbetsresor bör riksgäldskontoret uppå hans rekvisition och emot därför inom hvarje års utgång afgifvande redogörelse förskottsvis utbetala en summa af 2,000 kronor.

För upphandlingen af skrifmaterialier och för andra expenser vid justitieombudsmannens och tryckfrihetskommitténs expedition bör ett årligt belopp af 500 kronor, emot behörig redogörelse, förskottsvis af riksgäldskontorets medel utanordnas.

Tryckningen och häftningen af justitieombudsmannens ämbetsberättelser jämte därtill hörande bilagor böra verkställas och papperet för dessa handlingars tryckning anskaffas genom fullmäktiges försorg; dock skall den därvid erforderliga korrekturläsningen besörjas på sätt förut skett; börande samtliga trycknings- och häftningskostnaderna för ifrågavarande berättelser och bilagor omedelbart utaf riksgäldskontoret godtgöras, utan afdrag å de till expenser för sagda expedition beviljade anslag, hvaremot de medel, hvilka inflyta genom samma berättelsers försäljning i bokhandeln, skola af justitieombudsmannen, som härom äger foga anstalt, inför fullmäktige särskildt redovisas.

§ 39.

Såsom arfvode åtnjuter fullmäktiges ordförande 3,200 kronor, samt hvar och en af de öfrige fullmäktige 1,600 kronor årligen; hvarförutom fullmäktig, som ej är i Stockholm bosatt, äger att för en resa årligen till och från hemorten uppbära kostnadsersättning, beräknad efter samma grunder, som gälla för beräknandet af resekostnadsersättningen åt Andra Kammarens ledamöter.

Fullmäktiges deputerade åtnjuta härjämte särskilda årliga arfvoden,

som utgå med 5,000 kronor till den deputerad, som utöfvar det i § 64 omförmälda uppdrag, hvilket skall af en af deputerade bestridas, och med 3,000 kronor till den andre af deputerade.

§ 40.

Aflöningen för riksgäldskontorets tjänstemannapersonal och vaktbetjäning utgår enligt den af Riksdagen för nämnda verk fastställda aflöningsstat, hvilken icke får öfverskridas.

§ 41.

Till belöning för extra arbeten och till uppmuntran för extra ordinarier, som ådagalagt synnerlig flit och skicklighet, äga fullmäktige att använda 8,000 kronor årligen; dock får hvad häraf under årets lopp icke behöft utgifvas under ett påföljande år ej för samma ändamål användas. För öfrigt äga fullmäktige icke att tilldela betjäningen vid riksgäldskontoret hvarken ljuspenningar eller andra arfvoden än de i aflöningsstaten och detta reglemente särskildt bestämda eller medgifna.

§ 42.

Såsom begrafningshjälp eller understöd för sterbhusen efter aflidne obemedlade tjänstemän och vaktbetjänte vid riksgäldskontoret och f. d. generalassistanskontoret äga fullmäktige att under loppet af hvarje år disponera en summa af högst 225 kronor.

§ 43.

Därest änke- och pupillkassans vid riksgäldskontoret afslutade och vederbörligen granskade räkenskaper för tiden till och med det år, då nästa riksdag slutar, skulle visa, att kassans inkomster under året understigit de utbetalningar, som därunder kassan ålegat, må den sålunda uppkomna bristen, inom ett belopp af högst 2,250 kronor för året, af riksgäldskontorets medel godtgöras, under förbehåll likväl, att hvad utaf denna anslagssumma för ett år ej behöft användas icke får för ett annat af kassan tillgodonjutas, och under villkor, att delägarnes bidrag under tiden utgå utan förminskning af deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda

belopp, samt att pensionerna för änkor och barn efter ämbets- och tjänstemän samt vaktbetjänte vid riksgäldskontoret icke få höjas utöfver en fjärdedel af den ordinarie lön, hvilken den aflidne delägaren senast vid detta verk innehaft, och för tjänstemäns samt vaktbetjäntes vid f. d. generalassistanskontoret efterlämnade änkor och barn icke utöfver fem sextondedelar af det lönebelopp, efter hvilket den för sistnämnda kontors tjänstemannapersonal stadgade årliga afgift till samma kassa blifvit beräknad och vederbörligen inbetald.

Angående styrelsen för riksgäldskontoret.

§ 59.

Förvaltningen af riksgäldskontoret, dess medel och tillhörigheter är utaf Riksdagen uppdragen åt sju fullmäktige, hvilka vid lagtima riksdag utses i den ordning, 71 § riksdagsordningen stadgar.

Vid fullmäktiges sammankomster föres ordet af den, som af Riksdagen blifvit därtill utsedd; tillkommande fullmäktige att själfva bland sig välja en vice ordförande att föra ordet, när hinder för ordföranden inträffar.

§ 60.

Uppkommer ledighet bland fullmäktige, inträder suppleant enligt af Riksdagen bestämd ordning.

§ 61.

Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt hvad här nedan föreskrifves, äger fullmäktiges ordförande att inkalla erforderligt antal suppleanter.

§ 62.

Fullmäktige äro förbundna att vid riksgäldskontorets förvaltning ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar än äfven detta reglemente samt öfriga rörande riksgäldskontoret gällande föreskrifter; börande fullmäktige doldt och förtegadt hålla, hvad vid kontorets förvaltning förefaller, som tyst vara bör.

§ 63.

Blir fullmäktig ledamot af statsrådet eller kommer i den författning, att han, jämlikt något af mom. a, b, c, d och e uti 26 § riksdagsordningen, icke må såsom riksdagsman godkännas, skall han genast frånträda fullmäktigs-befattningen och suppleant inträda i hans ställe.

§ 64.

Jämte noggrant iakttagande af hvad i afseende på förvaltningen af riksgäldskontoret och dit anslagna medel är stadgadt, åligger fullmäktige att omsorgsfullt vårda och befrämja detta verks rätt, säkerhet och förmån samt för öfrigt vidtaga alla på fullmäktige ankommande åtgärder i och för verkställigheten af de i sådant afseende meddelade beslut samt fullmäktige gifna uppdrag; börande fullmäktige således ej mindre, om anledning därtill gifves, söka förebygga, att med statslån understödt järnvägsbolags inkomster, med åsidosättande af bolagets skyldighet att erlägga föreskrifven inbetalning till riksgäldskontoret, användas till bestridande af andra utgifter än sådana, som äro nödvändiga för järnvägsdriftens uppehållande, än äfven, därest tvångsförsäljning sker af järnvägsbolags egendom, uti hvilken riksgäldskontoret har inteckning till säkerhet för fordran, så förfara, att dylik försäljning ej må ske till lägre pris, än att riksgäldskontorets fordran af köpeskillingen varder betäckt.

§ 65.

Fullmäktige utse inom sig, på sätt sista punkten af § 74 innehåller, två deputerade, hvilka det åligger att ombesörja lånemedels indragning, verkställa de för riksgäldskontorets räkning erforderliga utländska likvider, anordna medel till vissa af fullmäktige beslutade eller eljest ovillkorligen bestämda utbetalningar med mera, allt i öfverensstämmelse med de beslut och föreskrifter, som fullmäktige meddela; ägande deputerade att sig emellan närmare fördela dessa dem gemensamt tillhörande göromål. Vid hvarje sammankomst böra deputerade redogöra för sina åtgärder under den efter fullmäktiges näst föregående sammankomst förflutna tid.

En af dessa deputerade utöfvar därjämte närmaste tillsyn öfver det sätt, hvarpå tjänstemännen fullgöra sina åligganden, och tillser, att fullmäktiges beslut varda i behörig tid och ordning verkställda. Han äger att under tiden mellan fullmäktiges sammanträden meddela nödiga föreskrifter samt att för sjukdoms- eller annat laga förfall eller för enskilda angelägen-

heters besörjande bevilja tjänstemännen, äfvensom vaktbetjänte, tjänstledighet under högst fjorton dagar, äfvensom meddela föreskrift om tjänstens uppehållande intill fullmäktiges nästa ordinarie sammanträde. Han utöfvar jämväl beträffande vården af kontorets värdepapper det uppdrag, tjänstgöringsordningen i sådant afseende innehåller.

Deputerade äga att hvardera under en och en half månad årligen åtnjuta ledighet utan afdrag å arfvodet. Till den bland fullmäktige, som af dem utses att under sådan ledighet bestrida deputerads befattning, utgår af de till riksgäldskontoret anslagna medel särskild ersättning med belopp, motsvarande den ledige deputeradens arfvode för ifrågavarande tid.

Fullmäktige må vara obetaget att, om sådant finnes behöfligt för lånetransaktioner, utse ombud för bedrifvande af därvid erforderliga underhandlingar.

§ 66.

Befallningar, som af någon annan än Riksdagen meddelas angående användandet af riksgäldskontorets tillgångar eller förvaltandet af samma verk, få icke af fullmäktige åtlydas och efterkommas; varande fullmäktige, för sina åtgärder i denna egenskap, Riksdagen eller dess statsutskott och revisorer allena redo skyldiga samt kunna icke för sitt förhållande till ansvar ställas, utan i laga ordning och till följd af Riksdagens eller dess revisorers beslut, eller, mellan riksdagar och revisioner, genom justitieombudsmannen.

§ 67.

Till ledning vid pröfningen och afgörandet af förekommande ärenden, för hvilkas behandling antingen icke några eller mindre tillämpliga och bestämda föreskrifter blifvit meddelade, äga fullmäktige att af revisorerna begära råd och yttranden.

Angående fullmäktige tillhörande särskilda åligganden och uppdrag.

§ 8.

Riksdagen har år 1905 lämnat fullmäktige i riksgäldskontoret bemyndigande att till Kungl. Maj:t öfverlämna det gamla riksdagshuset äfvensom riksgäldskontorets hus på Riddarholmen, förstnämnda byggnad omedelbart och den sistnämnda efter det riksgäldskontoret och justitieombudsmansexpeditionen därifrån aflyttat.

Aflöningsstat för riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjäning.

	Lön kr.	Tjänstgöringspenningar kr.	Missräkningspenningar kr.	Summa kr.	Ålderstillägg.
1 sekreterare och ombudsman	4,400	2,000	—	6,400	Efter fem års tjänstgöring inom graden kan lönen höjas med 600 kronor.
1 kamrerare	4,000	2,000	—	6,000	
1 kassör	3,000	1,500	500	5,000	Efter fem års tjänstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 revisor	2,500	1,500	—	4,000	Efter fem års tjänstgöring inom graden kan lönen höjas med 500 kronor och efter tio års tjänstgöring med ytterligare 500 kr.
1 kassabokhållare	2,500	1,500	—	4,000	
1 lånebokhållare	2,000	1,000	—	3,000	
1 registrator och kanslist	2,000	1,000	—	3,000	
1 kammarskrifvare	1,500	1,000	—	2,500	Efter fem års tjänstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 kammarskrifvare	1,500	1,000	—	2,500	
1 förste vaktmästare	700	200	—	900	Efter fem års tjänstgöring kan lönen höjas med 100 kronor och tjänstgöringspenningarne med 100 kronor.
1 vaktmästare	600	200	—	800	
2 vaktmästare	1,200	400	—	1,600	
Summa	25,900	13,300	500	39,700	

Åtnjuter sekreteraren fri bostad, minskas hans lön med 1,000 kronor.

Vaktbetjäningen åtnjuter fri bostad med nödig vedbrand. Skulle denna förmån upphöra, ökas i stället vaktmästares tjänstgöringspenningar med 200 kronor.

Pensionsstat vid riksgäldskontoret.

Förre kassören, kommissarien *Frans Christer Bolin*	4,400	—
» notarien *August Neijber*	3,000	—
» registratorn och kanslisten *Jakob Peter Ferdinand Montell*	2,500	—
» vaktmästaren *Anders Gustaf Malmberg*	700	—
Summa kronor	10,600	—

Anmärkning: Ofvanstående pensioner indragas vid innehafvarens frånfälle och äfven dessförinnan, såvida de för pensionernas utgående stadgade villkor upphöra.